

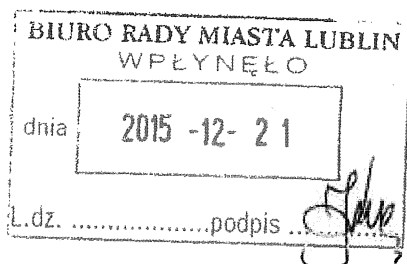

REKTOR
KATOLICKIEGO UNIwersYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

Znak: ROP-016-95/15

Lublin, 18 grudnia 2015 r.

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
reprezentowany przez:
ks. prof. dr. hab. Antoniego Dębińskiego - Rektora KUL

Przewodniczący Rady Miasta Lublin
Piotr Kowalczyk

Do wiadomości:
Prezydent Miasta Lublin - dr Krzysztof Żuk

WNIOSEK
w sprawie wzniesienia pomnika ks. Idziego Radziszewskiego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 z późn. zm.) w związku z § 56 ust. 1a i 6 Statutu Miasta Lublin oraz w związku z § 3, § 7 i § 8 uchwały nr 775/XXXI/2013 Rady Miasta Lublin z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin, w imieniu Społeczności Akademickiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II niniejszym wnoszę o podjęcie przez Radę Miasta Lublin uchwały w sprawie wzniesienia pomnika upamiętniającego osobę i dzieło ks. Idziego Radziszewskiego, założyciela i pierwszego Rektora KUL.

UZASADNIENIE

Ksiądz Idzi Radziszewski jest postacią, która bez wątpienia na trwałe wpisała się w historię Lublina, Polski i polskiej nauki. Dzięki jego wizjonerskiej inicjatywie, ogromnej determinacji i wielkiemu zaangażowaniu powstał pierwszy w Lublinie i na Lubelszczyźnie uniwersytet w niepodległej Polsce. Uczelnia zatrudniała wybitnych

profesorów i kształciła elitę intelektualną niepodległego państwa.

Od blisko 100 lat, zgodnie z dewizą *Deo et Patriae*, życie publiczne w Polsce i poza jej granicami współtworzy ponad 100 tysięcy absolwentów KUL – ludzi kultury, nauki, mediów, administracji publicznej, władzy ustawodawczej, wymiaru sprawiedliwości, Kościoła, polityki i struktur samorządowych, pełniących często ważne i odpowiedzialne funkcje publiczne. Zgodnie z intencją ks. Radziszewskiego, istnienie Uczelni przyczyniło się do rozwoju miasta i regionu, ale przede wszystkim diametralnie zmieniło charakter miasta – Lublin stał się ważnym ośrodkiem akademickim, rozpoznawalnym w kraju i poza jego granicami. Obecnie w Lublinie, dzięki idei zapoczątkowanej przez ks. Idziego Radziszewskiego, studiuje ponad 70 tysięcy studentów, a miasto jest prężnym centrum dydaktyczno-naukowym.

W związku ze zbliżającym się jubileuszem 100-lecia Uniwersytetu, społeczność KUL i jego absolwenci uważają, że nadszedł stosowny moment do upamiętnienia postaci jego założyciela. 18 grudnia 2014 roku Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II upoważnił Rektora KUL do podjęcia działań na rzecz wzniesienia pomnika ks. Idziego Radziszewskiego. Inicjatywę tę poparło ponad tysiąc mieszkańców Lublina. Idea ta uzyskała również poparcie innych uczelni lubelskich oraz takich instytucji, jak: Lubelskie Towarzystwo Naukowe, Towarzystwo Naukowe KUL, Oddział PAN w Lublinie oraz Lubelski Uniwersytet Trzeciego Wieku.

Najlepszym miejscem usytuowania pomnika jest przestrzeń miejska, bo do jej ubogacenia założyciel KUL tak bardzo się przyczynił. Sądzymy, że najwłaściwszą lokalizacją będzie Skwer Arcybiskupa Józefa Życińskiego, wybitnego profesora KUL. W ten sposób pomnik stałby nieopodal ulicy im. ks. Idziego Radziszewskiego, ale także obok wizytówki kulturalnej miasta, jakim jest nowoczesne Centrum Spotkania Kultur. Jesteśmy przeświadczeni, że pomnik winien być wkomponowany w krąg drzew w centralnej części placu. Tak zaprojektowana przestrzeń może stać się atrakcyjnym miejscem spotkań dla studentów, mieszkańców Lublina i turystów. Środki związane z budową pomnika będą pochodzić w całości z funduszy zebranych przez Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II i nie obciążą w żaden sposób budżetu miasta. Najlepszy projekt pomnika zostanie wyłoniony w otwartym konkursie. Ufamy też, że pomnik ks. Idziego Radziszewskiego, pierwszego Rektora KUL, będzie doskonale wpisywał się w promocję naszego miasta, którego najbardziej rozpoznawalnym elementem jest stworzony przez niego Uniwersytet.

Mając na względzie wszystkie przedstawione argumenty, wnoszę jak na wstępie.

REKTOR
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
Jana Pawła II
ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński

Osoby uprawnione do reprezentowania inicjatora projektu:

dr Krzysztof Przylicki

dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska,
prof. KUL

mgr Małgorzata Baran-Sanocka

Załączniki:

1. Projekt uchwały w sprawie zamiaru wzniesienia pomnika ks. Idziego Radziszewskiego wraz z mapą, stanowiącą załącznik nr 1 do uchwały.
2. Dane kontaktowe osób upoważnionych do reprezentowania inicjatorów projektu.
3. Kopia uchwały Senatu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie upoważnienia Rektora do podjęcia działań na rzecz budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego.
4. Podpisy mieszkańców Lublina popierających pomysł budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego.
5. Szczegółowy życiorys ks. Idziego Radziszewskiego.
6. Informacja na temat osoby i dzieła ks. Idziego Radziszewskiego - opracowanie dr Irena Wodzianowska z Instytutu Historii KUL.
7. Kopia zarządzenia Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie powołania zespołu ds. opracowania i realizacji inicjatywy budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego.
8. Uchwała Senatu KUL z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie wyboru Rektora na kadencję 2012-2016 (717/II/1)

21.12.2015r.

Załącznik nr 1

Uchwała Nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

w sprawie zamiaru wzniesienia pomnika ks. Idziego Radziszewskiego
(projekt)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) w związku z § 56 ust. 1a i 6 Statutu Miasta Lublin oraz w związku z § 3, § 7 i § 8 uchwały nr 775/XXXI/2013 Rady Miasta Lublin z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Miasta Lublin – Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Na podstawie Statutu Miasta Lublin podejmuje się uchwałę w sprawie zgłoszonego przez mieszkańców miasta Lublin projektu obywatelskiego.

§ 2

Rada Miasta Lublin wyraża zamiar wzniesienia na skwerze abp Józefa Życińskiego w Lublinie pomnika ks. Idziego Radziszewskiego.

§ 3

Integralną część niniejszej uchwały stanowi załącznik nr 1 zawierający mapę z lokalizacją pomnika oznaczoną na Skwerze abp Józefa Życińskiego.

§ 4

Budowa pomnika zostanie sfinansowana ze środków Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

§ 5

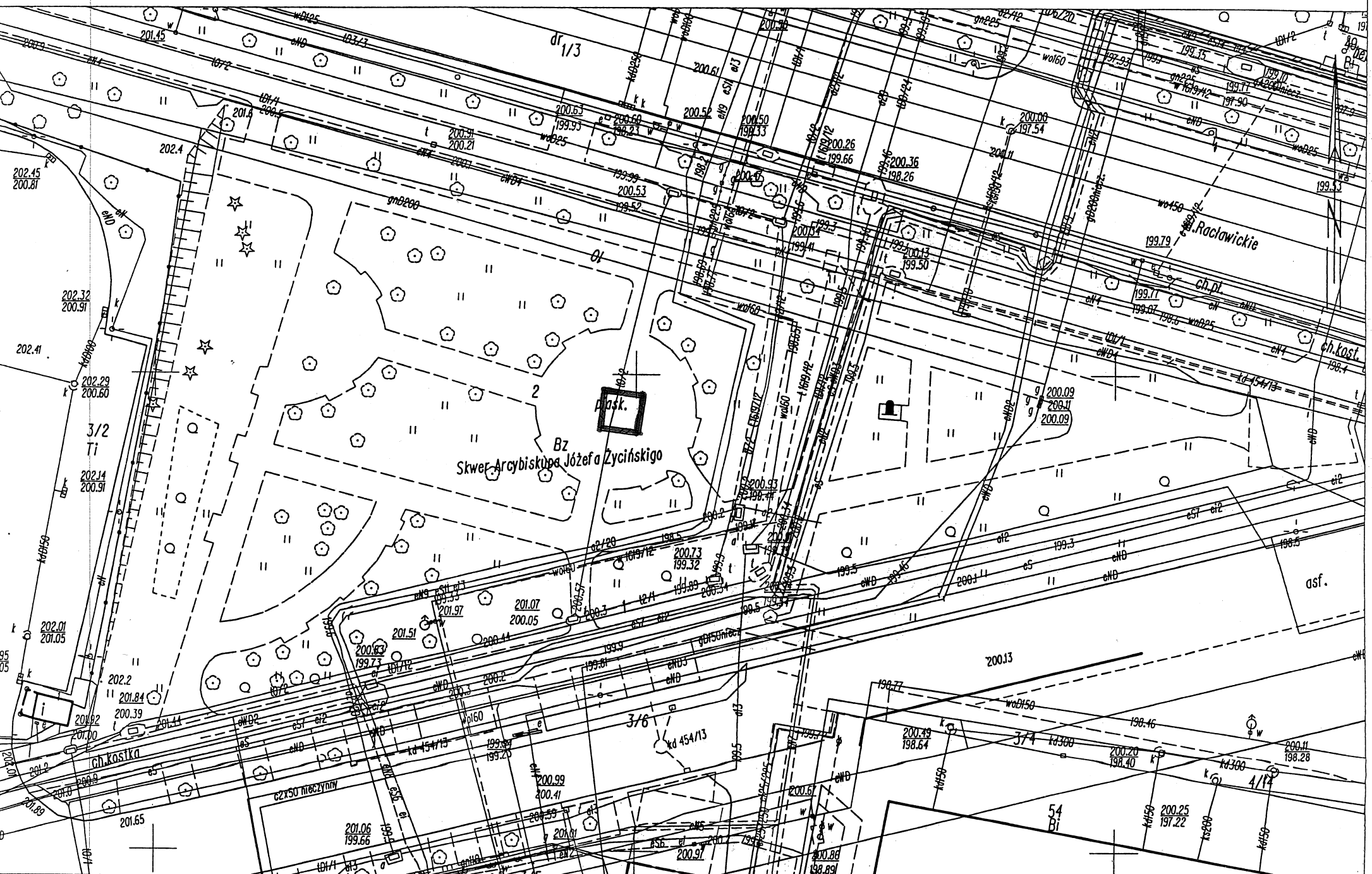
Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Piotr Kowalczyk

Załącznik nr 2

Dane kontaktowe osób upoważnionych do reprezentowania inicjatorów projektu

1. **dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska, prof. KUL**
Prorektor ds. Promocji i Współpracy z Zagranicą
tel. [REDACTED]
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin

2. **dr Krzysztof Przylicki**
Kurator Pracowni Zbiorów Muzealnych, Asystent w Katedrze Historii Sztuki
Średniowiecznej i Nowożytnej
tel. [REDACTED]
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin

3. **mgr Małgorzata Baran-Sanocka**
Zastępca Dyrektora Administracyjnego
tel. [REDACTED]
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Al. Raławickie 14, 20-950 Lublin

**Uchwała Senatu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II
z dnia 18 grudnia 2014 r.
w sprawie upoważnienia Rektora do podjęcia działań
na rzecz budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego
(747/II/1)**

Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, na podstawie § 26 ust. 1 pkt 3 Statutu KUL, na wniosek Rektora postanawia, co następuje:

§ 1

Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II upoważnia Rektora do podjęcia działań na rzecz budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Rektorowi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Powierzam zgodność z oryginałem

17. 12. 2015

Lublin, dn.

Samodzielny referent

mgr Dorota Mazurek

Przewodniczący Senatu KUL

REKTOR
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego
Jana Pawła II
PRAWNY
ks. prof. dr hab. Antoni Dębinski

Dębinski

ZAŁĄCZNIK NR 4

Budujemy pomnik ks. Idziego Radziszewskiego

Ks. Idzi
Radziszewski jest
ojcem Lublina
Akademickiego

W 1918 r. założył
pierwszy lubelski
uniwersytet - KUL

Katolicki Uniwersytet Lubelski podjął inicjatywę wzniesienia w Lublinie pomnika założyciela KUL ks. Idziego Radziszewskiego.

Ks. Idzi Radziszewski był nie tylko pomysłodawcą i pierwszym rektorem KUL, ale także prekursorem szkolnictwa wyższego w Lublinie. Jego idea zapoczątkowała akademicki charakter Lublina i dała podwaliny pod powstawanie kolejnych uczelni. Dziś studiuje w nich kilkadziesiąt tysięcy studentów, a miasto Lublin jest prężnym ośrodkiem akademickim.

Poparcie dla budowy pomnika

można wyrazić przez złożenie podpisu pod wnioskami, które wyłożone są w następujących miejscach:

- Punkt Informacyjny w Gmachu Głównym
- Portiernie w Gmachu Głównym, Collegium Norwidianum, Collegium Jana Pawła II, Collegium Iuridicum, Bibliotece Uniwersyteckiej, Biotechnologii, Instytucie Ochrony Środowiska, Wydziale Matematyki Informatyki i Architektury Krajobrazu oraz budynkach dydaktycznych przy Drodze Męczenników Majdanka 70

Załącznik nr 5

Szczegółowy życiorys księdza Idziego Radziszewskiego

autor: Marek Pawelec

Idzi Benedykt Radziszewski urodził się 1 IV 1871 r. w Bratoszewicach koło Łodzi, a zmarł 22 II 1922 r. w Lublinie. Był kapłanem diecezji włocławskiej, filozofem religii, psychologiem, ostatnim rektorem Cesarskiej Rzymskokatolickiej Akademii Duchownej w Petersburgu i pierwszym rektorem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Po ukończeniu Gimnazjum Filologicznego w Płocku w 1889 r. wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku. Dzięki nieprzeciętnym walorom umysłu i charakteru został wysłany w 1893 r. na dalsze studia do Akademii Duchownej w Petersburgu. W 1896 r. przyjął święcenia kapłańskie z rąk bpa Albina Symona – ówczesnego rektora Akademii, a rok później uzyskał tytuł magistra teologii z zakresu egzegezy.

Pierwszą placówką duszpasterską ks. Radziszewskiego był parafia św. Mikołaja w Kaliszu, gdzie przez kilka miesięcy w 1897 r. pełnił funkcję wikarego. Dał się poznać szczególnie jako duszpasterz młodzieży, którą nielegalnie doksztalał w zakresie filozofii. W 1898 r. udał się do Leuven (Leuven) w Belgii, gdzie podjął studia filozoficzne na tamtejszym Uniwersytecie Katolickim i doktoryzował się (1900) na podstawie rozprawy opracowanej pod kierunkiem ks. prof. Dezyderego Merciera pt. *De ideae religionis genesi in evolutionismo Darvino-Spenceriano*. Następnie przez rok przebywał w Londynie, Oksfordzie, Cambridge w celu naukowego poszerzenia horyzontów, zdobycia dodatkowych kwalifikacji oraz zapoznania się z funkcjonowaniem uczelni wyższych.

Po powrocie z Belgii powierzono mu funkcję profesora filozofii i pedagogiki, a także wicerektora w Diecezjalnym Seminarium Duchownym we Włocławku (1901-1905). W kilka lat później został rektorem tego Seminarium (1908-1914). Podejmował również dodatkowe podróże zagraniczne w celach naukowych, m.in. do Paryża (1905/06) oraz do różnych miast w Belgii, Niemczech, Austrii i Szwajcarii (1907/08). W 1911 r. został mianowany prałatem domowym papieża, a w 1912 r. uhonorowany tytułem kanonika kapituły katedralnej we Włocławku. W 1909 r. z jego inicjatywy i we współpracy z ks. Antonim Szymańskim powstał we Włocławku miesięcznik „Ateneum Kapłańskie”.

W marcu 1914 r. ks. Radziszewski wyjechał do Petersburga, gdzie został profesorem filozofii i rektorem tamtejszej Akademii Duchownej. W celu podniesienia poziomu nauczania wprowadził podział na sekcje – teologiczną i prawa kanonicznego, a także zwiększył liczbę katedr oraz wprowadził obowiązek publicznej obrony tez uprzednio przygotowanych przez studentów. Od 1916 r. kierował Wyższymi Kursami Polskimi w Piotrogradzie, zorganizowanymi przez Towarzystwo Miłośników Historii i Literatury Polskiej.

Po rewolucji lutowej w Rosji ks. I. Radziszewski przedstawił ideę założenia katolickiej uczelni w Polsce, a w lutym 1918 r. zawiązał w Piotrogradzie Komitet Organizacyjny Uniwersytetu i wspólnie z nim zdecydował o lokalizacji nowego uniwersytetu w Lublinie. Uznał, że jako nowa placówka naukowo-dydaktyczna powinien on czerpać z tradycji m.in. Akademii Zamojskiej. Lublin jako miasto na granicy kultur i

religii mógł stać się zapleczem intelektualnym dla odradzającego się państwa polskiego oraz oddziaływać na sąsiednie regiony nieposiadające tradycji naukowych. Co istotne dla prowadzenia pracy wychowawczej, Lublin jako niewielkie miasto dawał studentom możliwość spokojnej i systematycznej pracy, niczym Oksford czy Cambridge. Ks. Radziszewski rozpoczął pozyskiwanie kadry nauczającej spośród pracowników Akademii Duchownej (zagrożonej zniszczeniem przez bolszewików) i Wyższych Kursów Polskich w Piotrogradzie. Przygotował również projekt statutu uniwersyteckiego i szczegółowych przepisów oraz rozpoczął gromadzenie księgozbioru jako załączka przyszłej biblioteki. W czerwcu 1918 r. Komitet przeniósł się do kraju. Inicjatywę założenia uniwersytetu katolickiego zaakceptował i powołał tę instytucję w dniu 27 VII 1918 r. Episkopat Królestwa Polskiego.

Biskupi udzielili ks. Radziszewskiemu pełnomocnictwa do prowadzenia dalszej działalności organizacyjnej, mianując go rektorem nowo powstałej Uczelni. Po uzyskaniu aprobaty Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego 6 września 1918 r. zorganizował on 4 wydziały: Teologiczny, Prawa Kanonicznego i Nauk Moralnych, Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych oraz Nauk Humanistycznych. Inauguracja pierwszego roku akademickiego odbyła się 8 XII 1918 r. w tymczasowej siedzibie Uniwersytetu w Seminarium Duchownym w Lublinie. Dopiero po wielu staraniach, dzięki życzliwości naczelnika państwa - Józefa Piłsudskiego, uzyskano gmach będący niegdyś klasztorem dominikanów obserwantów. Po koniecznej adaptacji w styczniu 1922 r. oddano do użytku wyremontowaną część wschodnią i wkrótce uroczyście przeniesiono Uczelnię do nowej siedziby, służącej do dzisiaj.

Działalność naukowa ks. Radziszewskiego to liczne rozprawy, artykuły, hasła do *Encyklopedii kościelnej*, recenzje, sprawozdania ze zjazdów ożywiających ruch neotomistyczny w środowisku polskiej inteligencji zarówno duchownej, jak i świeckiej. Chcąc ukazać dorobek polskiej filozofii i uchronić ją przed zapomnieniem, opracował polską bibliografię filozoficzną. Jego ważne publikacje to m.in.: *Odrodzenie filozofii scholastycznej*, *Wszechnica Katolicka w Lowanium*, *Teologia a nauki przyrodnicze*, *Geneza religii w świetle nauki i filozofii*, *Credo nowożytnego fizjologa*. Ks. Radziszewski był członkiem Komisji Historii Filozofii Polskiej Akademii Umiejętności, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego we Lwowie, Towarzystwa Psychologicznego w Warszawie, Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, a także Rzymskiej Akademii św. Tomasza.

W pamięci współczesnych ks. I. Radziszewski pozostał jako człowiek i kapłan o nieprzeciętnych walorach duchowych. Odznaczał się szczególnym nabożeństwem do Najświętszego Serca Jezusowego i zaufaniem do Bożej Opatrzności. Miał dar przekonywania i umiejętność nawiązywania kontaktu z ludźmi. Ogromnie zaangażowany w pracę dla Kościoła i Ojczyzny, pojmował ją jako służbę, a nie okazję do wzbogacenia się (jego własność stanowiły jedynie przedmioty codziennego użytku). Cieszył się nieprzeciętnym szacunkiem wśród młodzieży akademickiej, która go ceniła za zainteresowanie jej sprawami i wspieranie we wszelkich potrzebach duchowych i materialnych, za tolerancję dla osób reprezentujących inne wyznanie lub poglądy.

Spoczął na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie w dniu 25 II 1922 r. Zgromadzeni nad jego mogiłą ślubowali kontynuowanie rozpoczętego przez niego dzieła i dochowanie wierności idei uniwersytetu katolickiego.

Bibliografia do biogramu ks. Idziego Radziszewskiego

Archiwum Uniwersyteckie KUL, Referat Personalny, Akta osobowe pracowników, Radziszewski Idzi Benedykt ks., 1918-1922, sygn. A-38.

Karolewicz Grażyna, Radziszewski Idzi Benedykt, w: Nauczyciele akademicki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w okresie międzywojennym. Cz. 2, Biogramy, Lublin 1994, s. 188-190.

Karolewicz Grażyna, Ksiądz Idzi Benedykt Radziszewski 1871 – 1922, Lublin 1998

Karolewicz Grażyna, Mistrzowie we wspomnieniach swoich uczniów. Kartka z dziejów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Lublin 2001.

Katolicki Uniwersytet Lubelski we wspomnieniach pierwszych studentów z lat 1918–1925, wyd. G. Karolewicz, Lublin 1978.

Krajewski Radosław, Radziszewski Idzi, w: Encyklopedia katolicka, Tom XVI, Lublin 2012, s. 1126-1128.

Nowodworski Witold, Bibliografia prac ks. Idziego Radziszewskiego oraz artykułów i fragmentów prac o nim, „Zeszyty Naukowe KUL”, 5, 1962 nr 2, s. 131–135.

Radziszewski Idzi Benedykt, w: Słownik biograficzny miasta Lublina, t. 1, pod. red. Tadeusza Radzika, Lublin 1993.

Stanowski Adam, Spis wykładowców 1918-1939, w: Księga Jubileuszowa 50 - lecia KUL, pod. red. M. Rechowicza, Lublin 1969, s. 105.

Wojtkowski Andrzej, Katolicki Uniwersytet Lubelski 1918-1944, w: Księga Jubileuszowa 50 - lecia KUL, pod. red. M. Rechowicza, Lublin 1969, s. 21- 55.

Załącznik nr 6

Informacja na temat osoby i dzieła ks. Idziego Radziszewskiego

autor: dr Irena Wodzianowska z Instytutu Historii KUL

Ks. Idzi Radziszewski będąc rektorem Akademii Duchownej w Petersburgu podjął wraz z grupą profesorów inicjatywę powołania uniwersytetu katolickiego. Mając nadzieję, na odrodzenie Ojczyzny po latach zaborów uważał, że potrzebuje ona uczelni, która nie tylko będzie z odwagą poszukiwać prawdy i prowadzić bezstronne badania naukowe, ale przede wszystkim będzie wychowywać i formować przyszłe kadry inteligencji katolickiej oraz krzewić kulturę w całym społeczeństwie. Doświadczenia rewolucji i przewrotu w Rosji, szerzenia się masonerii i marksizmu, chaosu w społeczeństwie spowodowały, że podwaliny niepodległego państwa polskiego miała tworzyć według wizji Księdza Rektora inteligencja broniąca wartości chrześcijańskich i narodowych. Ks. Idzi Radziszewski pisał: „Uniwersytet Katolicki ma olbrzymie zadanie do spełnienia, rozpoczęła się bowiem budowa państwa polskiego. Należy w tym tak ważnym momencie zaprawić żywotne jego soki katolicyzmem, w przeciwnym bowiem razie dostaną się do nich zabójcze zarazki rozkładowe i cały organizm powstającego państwa zatrują może na zawsze”.

„Uniwersytet [...] jest kontynuatorem świetnych tradycji rodzinnych. I w tym wstępuje w ślady przodków, że to wychowanie opiera na religii, nie wierząc w skuteczność moralności niezależnej i wychowania bez Boga”.

Nieprzeciętnie pracowity, sumienny, obowiązkowy, cierpliwy, dobry i uśmiechnięty, nie zrażał się trudnościami, a przekonywał przede wszystkim własnym przykładem. Miał opinię człowieka, który nie lubi deklaracji, pustych słów lecz konkretne czyny. Motorem zaś działań była miłość do ludzi.

Cechowało go niezwykle ubóstwo: „nie ślubowawszy ubóstwa żył w ubóstwie takim, na jaki z podziwem mógł patrzeć najprzykładniejszy zakonnik”. (M. Paciorkiewicz)

Wielką ufność miał do Opatrzności: „[...] i poszedł bez wahania, z wiarą, że Bóg dobrej sprawy nie opuści i da jej należyty triumf; [...] pokonywał przeszkody właśnie tylko dzięki temu, że był w ufność Boga bogaty”. (bp M. Fulman)

Miał ogromne nabożeństwo do Serca Jezusowego, „nie potrafił ukryć swego zaangażowania w kult Serca Bożego i promieniał, gdy na ten temat zabierał głos”. Serce Jezusa uczynił patronem Uniwersytetu, a już bezsilny, na łożu śmierci, wsłuchiwał się w tekst ulubionej litanii do Serca Pana Jezusa (ks. Piotr Kremer).

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

Dział Organizacyjno-Prawny

20-950 Lublin, Al. Raławickie 14

tel. +48 81 445 41 77; fax +48 81 445 41 78, e-mail: dop@kul.pl

Znak: ROP-0101-142/15

Lublin, 7 grudnia 2015 r.

Zarządzenie

Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

z dnia 7 grudnia 2015 r.

**w sprawie powołania zespołu ds. opracowania i realizacji inicjatywy budowy pomnika
ks. Idziego Radziszewskiego**

Na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 572, ze zm.) oraz § 29 ust. 1 Statutu KUL zarządza się, co następuje:

§ 1

Powołuje się zespół ds. opracowania i realizacji inicjatywy budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego w następującym składzie:

- 1) dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska, prof. KUL – Przewodnicząca;
- 2) dr hab. Irena Rolska, prof. KUL;
- 3) dr Krzysztof Przylicki;
- 4) dr inż. Jan Kamiński;
- 5) mgr Małgorzata Baran-Sanocka.

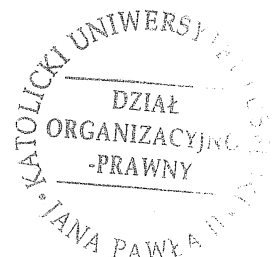
§ 2

Do zadań zespołu należy:

- 1) koordynacja prac zmierzających do budowy pomnika ks. Idziego Radziszewskiego;
- 2) reprezentowanie Uniwersytetu w procesie opracowania i realizacji budowy pomnika.

§ 3

1. Przewodniczący zespołu przedkłada Rektorowi miesięczne sprawozdania z działalności zespołu.
2. Organizację prac zespołu oraz podział obowiązków wewnątrz zespołu określa Przewodniczący zespołu.

§ 4

Osobami upoważnionymi do reprezentowania inicjatorów projektu przed Radą Miasta Lublin i Prezydentem Miasta Lublin są:

- 1) dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska, prof. KUL;
- 2) dr Krzysztof Przylicki;
- 3) mgr Małgorzata Baran-Sanocka.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Potwierdzam zgodność z oryginałem

JA-12

Lublin, dn. 10. 12. 2015

z upoważnienia Rektora KUL

o. dr hab. Marcin Thaczynski, prof. KUL

PROREKTOR

Samodzielny Referent

D. Mazurek
mgr Dorota Mazurek

Uchwała Senatu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II
z dnia 10 maja 2012 r.
w sprawie wyboru Rektora na kadencję 2012-2016
(717/II/1)

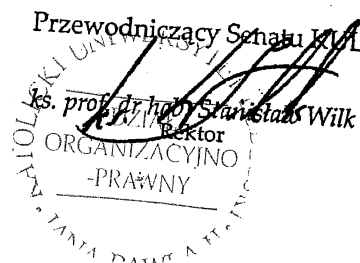
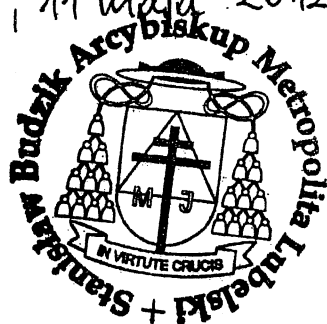
Na podstawie § 42 ust. 1 Statutu KUL Senat Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II na kadencję od 1 września 2012 r. do 31 sierpnia 2016 r. w głosowaniu tajnym bezwzględną większością głosów (18 głosów za) wybrał na Rektora KUL ks. prof. dr. hab. Antoniego Dębińskiego.

Ks. prof. dr. hab. Antoni Dębiński wybór przyjął.

Aprobuję wybór nowego rektora.

+Stanisław Budzik

Lublin, 11 maja 2012 r.

Za zgodność z oryginałem

dnia 2015-12-21

Starszy referent

A. Tokarska
mgr Aleksandra Tokarska